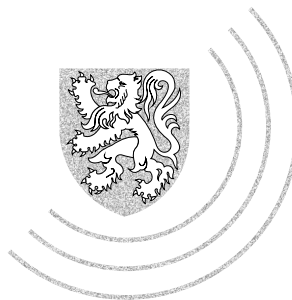

V L A A M S P A R L E M E N T

stuk **377** (2009-2010) – Nr. 1
ingediend op 11 februari 2010 (2009-2010)

Voorstel van decreet

van mevrouw Patricia De Waele

houdende wijziging van de Vlaamse Codex
Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009,
wat de herhuisvesting van permanente bewoners
van weekendverblijven betreft

TOELICHTING

In de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening wordt de aanpak van de permanente bewoning van weekendverblijven geëxpliciteerd in hoofdstuk IV (artikelen 5.4.1 tot en met 5.4.4). In toepassing van de modaliteiten vervat in artikel 5.4.3 genieten de permanente bewoners van weekendverblijven, van rechtswege, te persoonlijk titel, van een tijdelijk woonrecht. Indien er voor een weekendverblijf geen planologische oplossing wordt geboden, wordt het tijdelijke woonrecht voortgezet in de vorm van het aanvullende woonrecht. Dat aanvullende woonrecht geldt tot 31 december 2029 en kan door een ruimtelijk uitvoeringsplan worden verlengd tot 31 december 2039.

Artikel 5.4.3, §2, eerste lid, bepaalt dat “permanente bewoners van weekendverblijven ertoe gehouden zijn in te gaan op het eerste aanbod tot herhuisvesting van overheidswege op straffe van verval van hun woonrecht.”.

Voormelde bepaling staat haaks op het uitgangsprincipe dat de decreetgever met betrekking tot de permanente bewoning van weekendverblijven in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening verkoos te implementeren, namelijk het, weliswaar tijdelijk, gegarandeerde woonrecht voor bewoners van vergunde weekendverblijven.

In artikel 5.4.3, §2, wordt deze logica verlaten. De vigerende regeling specificeert immers geen voorwaarden waaraan het herhuisvestingsaanbod moet voldoen. Dit stelt de betrokkenen bloot aan mogelijke willekeur want het laat een té ruime mogelijkheid open om bewoners, die van het tijdelijk woonrecht genieten, te herhuisvesten onder de dreiging van het verlies van hun tijdelijk woonrecht.

Het woonrecht gaat immers de facto verloren wanneer bijvoorbeeld de betrokkene zich – handelend als goede huisvader /-moeder – inschrijft voor een sociale woning en wanneer hij/zij de woning die hem aangeboden wordt moet weigeren omdat die niet aangepast is aan de noden van zijn of haar gezin. De burger beschikt hier dus niet over dezelfde rechten als bijvoorbeeld elk ander persoon die op een wachtlijst staat van socialehuisvestingsmaatschappijen; hij/zij heeft immers geen reële inspraak in het al dan niet aanvaarden van de woning die hem aangeboden wordt. Dit is een flagrante discriminatie. De betrokkene riskeert een woning aangeboden te krijgen die absoluut niet tegemoetkomt aan zijn/haar behoeften of die het harmonisch functioneren van het gezin dreigt te ontwrichten enzovoort, waarbij een weigering automatisch het verlies van het tijdelijk woonrecht impliceert.

Noteer bovendien dat de wachtlijsten voor sociale woningen op dit ogenblik tot 70.000 wachtenden tellen. Op een moment dat de vraag vele malen groter is dan het aanbod, is het dan ook maatschappelijk volkomen onverantwoord om mensen die wonen in een verblijf dat perfect voldoet aan hun woonwensen, voorrang te geven op de duizenden die op de wachtlijst voor sociale woningen staan.

Conclusie: De bewuste passus in artikel 5.4.3, §2, eerste lid, van de Codex strookt niet enkel met de logica van het decreet, hij is in se paradoxaal, discriminerend, praktisch niet toepasbaar én maatschappelijk niet opportuun. Via onderhavig voorstel van decreet wordt dan ook beoogd om de bepaling vervat artikel 5.4.3, §2, eerste lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening integraal te schrappen.

Patricia DE WAELE

VOORSTEL VAN DECREET

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. In artikel 5.4.3, §2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° het eerste lid wordt opgeheven;
- 2° in het tweede lid wordt het woord “eveneens” opgeheven;
- 3° in het derde lid worden de woorden “ten slotte” opgeheven.

Patricia DE WAELE